

Tinget vedtog et Forslag om en Bevilling af $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. til de fri Fattiggasser. Dette Forslag vedtog vi ikke alene under Hensyn til den almindelige Trang, men ogsaa under Hensyn til, at det kunde komme de arbejdsløse rundt omkring i Landet til gode. Det lykkedes os ikke i Fjor at gennemføre dette Forslag, men det er heldigvis fremkommet igen i Aar, og der er grundet Haab om, at det skal lykkes i Aar at faa det gennemført. Men lykkes det at faa det gennemført, saa vil det derigennem paa det kraftigste være modbevist, at dette Tings ledende Flertal og Ministeriet ikke tage det samme Sigte paa at imødekomme den Trang, der er i Øjeblikket og den nærmeste Fremtid.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Poul Rasmusen): Jeg skal bringe begge de ærede Medlemmer, der have talt, en Tak for den Maade, hvorpaa de have modtaget Forslaget. Jeg skal blot bemærke til det ærede Medlem, som nu satte sig, at med Hensyn til Definitionen af Begrebet Arbejdsløshed staa vi jo ret langt fra hinanden i Øjeblikket, men jeg vil haabe, at naar vi komme til at behandle Sagen i et Udvalg og komme til at drøfte dette Spørgsmaal, skulle vi nok blive enige. Det skulde glæde mig, om det kunde lykkes det ærede Medlem at komme til en Definition, som kunde staa for Kritik, og om man da i modsat Fald vilde kunne enes om at lade det praktiske Liv være det afgørende. Væsentlig det samme gælder med Hensyn til Sæsonarbejde. Jeg tror, det ærede Medlem ogsaa der vil komme til at give mig Ret. Det er i den Grad forskelligartet, at det, der forstaaes ved Sæsonarbejde, er meget vanskeligt at bestemme. I øvrigt vil jeg sige, at naar der tales om Kommissionen og dens Virksomhed, er det en Selvfølge, at det paa ingen Maade har været min Mening eller Forslagsstillernes Mening, at vi ville sinke eller genere Kommissionen med vort Forslag. Vi have kun ment, at vi ved at komme frem med vort Forslag vilde virke hen til, at Sagen kunde blive fremmet hurtigere. Med det Udtryk, at Forslaget skulde være ufærdigt, menes formodentlig, at der skal gøres en Del Forandringer deri, og det er jeg rede til at erkende, naar man blot vil paapege, hvor disse Forandringer skulde foretages. Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) klagede i Aar paa ny over, at der fandtes Bestemmelser i Forslaget

om, at straffede Personer ikke maa optages i Kasserne. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det forekommer mig at være ret naturligt. Der staa i Forslaget, at den, som er straffet for en i den offentlige Mening vanærende Handling uden at have faaet Æresoprejsning, er udelukket. De Mennesker, der ere straffede for en saadan Handling, ville jo nemlig rimeligvis have noget vanskeligere ved at komme i Arbejde, og det forekommer mig derfor, at de Mennesker ikke bør have samme Ret som de, der ikke ere straffede, idet de straffede Folk, indtil de have faaet Oprejsning, utvivlsomt vilde tynde meget paa Kasserne. Naar der dernæst er udelukket Folk, som have nydt ikke eftergiven Fattighjælp, forekommer det mig heller ikke saa unaturligt, da Formaalet med Kasserens Virksomhed jo tillige er den at holde Folk fri for Fattigvæsenet. Tror det ærede Medlem ikke, at Autoriteterne, naar Folk ville have eftergivet Fattighjælp, fordi de ville arbejde sig op igen og ville ind i en saadan Kasse for at kunne blive betryggede i Tilfælde af Arbejdsløshed, da ganske særlig ville være tilbøjelige til at fritage dem for denne Fattighjælp? Det ærede Medlem fremhævede, at der maatte staa nogle Bestemmelser om Overflytninger. Jeg skal ikke bestemt modsige det ærede Medlem paa dette Punkt. Det er muligt, men det er ogsaa muligt, at man kunde nøjes med at have disse Bestemmelser i de forskellige Vedtægter; dog jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem kom med nogle spøgefulde Bemærkninger; det kunde det ærede Medlem heller ikke undlade i Fjor, da talte det ærede Medlem om en Dame, som hed Nemesis. Det var en Dame, som skulde sendes paa Visit, og som muligvis ogsaa vilde aflægge en Visit i Randers. Det viser sig nu, at denne Dame havde saa travlt, at hun ikke naaede videre end til Lyngby, hvor der ogsaa fandtes et Medlem af Udvalget i denne Sag; om denne Dame naar videre, ved jeg ikke. Hun skal jo have Returbillet for at kunne arbejde ved Borgerrepræsentantvalgene til Foraaret. Saa kom det ærede Medlem med nogle Forespørgsler om, hvad man vilde foretage sig, hvis dette Forslag ikke kom til 2den Behandling. Det forekommer mig rigtignok at være et meget omfattende Spørgsmaal, hvis Besvarelse maa bero meget paa, af hvilke Grunde Sagen ikke naar til 2den Behandling, det kan jo være, fordi man sidder midt i Arbejdet paa Sa-